

Les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül

Les Filles de la Caritat eren unes velles conegudes de les presons espanyoles, atès que pel que fa a Galeres o presons de dones portaven treballant-hi des de la darrerria del segle XIX. Ja l'any 1880 l'Estat va signar un acord amb aquesta orde d'origen francès per seu establiment a la Casa-Galera d'Alcalà d'Henares, al qual seguirien molts d'altres a unes quantes ciutats espanyoles. No hi va mancar la polèmica, com a conseqüència de les condicions laborals de les Galeres -el treball com a a teràpia ensems que explotació de les preses- i llur especialització en la *correcció* de les dones condemnades per "delictes contra la moralitat pública".

Segons el Reglament del Servei Nacional de Presons de 1930, les Filles de la Caritat formaven part del màxim òrgan de direcció de la presó, la Junta de Disciplina. Després del parèntesi de la seva expulsió dels centres penitenciàris durant l'època republicana, el bàndol rebel va restablir el Reglament esmentat el 1936 i va recórrer als seus serveis a partir de 1938, amb la guerra civil encara en marxa. A banda de la seva tasca a les presons d'homes -economat, bugaderia- van ser presents, aquesta vegada amb funcions d'administració i vigilència, i representades per la seva Mare Superiora respectiva a la Junta de Disciplina, a presons femenines de fama tan sinistra com Málaga, Barcelona o Palma.

| Portada d'*Interviú* del 17 d'octubre de 2005, dedicada a les Filles de la Caritat.
L'orde acabava de rebre el premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia.

El 27 de febrer de 1945, dues germanes de la Caritat van ser condecorades amb l'Ordre del Mèrit Militar. Paradògicament, en plena democràcia, l'orde va rebre el 2005 el premi Príncep d'Astúries de la Concòrdia, per la seva "excepcional tasca social i humanitària en suport dels necessitats, desenvolupada d'una manera exemplar durant prop de quatre segles, i per la seva promoció, a tot el món, dels valors de pau, justícia i solidaritat. "